

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/9/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511010720
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2511010720.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Mariána Jarábka v trestnej veci proti obžalovanému G. H., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písm. c/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 07.01.2013 sp.zn. 2T/140/2011 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14.02.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm.b/, písm.c/, písm.d/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec sa vracia súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného za vinného:

v bode 1/ rozsudku zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písm.c/ Trestného zákona,

v bode 2/ rozsudku prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona,

v bode 3/ z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona,

v bode 4/ z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm.a/, odsek 3 písm.b/ Trestného zákona,

v bode 5/ z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm.a/, odsek 3 písm.b/ Trestného zákona a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona,

v bode 6/ z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm.f/, odsek 3 písm.b/ Trestného zákona,

v bode 7/ zo zločinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 odsek 1, odsek 3 písm.b/, odsek 4 písm.c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 16.06.2009 v čase okolo 12.00 hod. v R. na Q. T. XX vošiel cez chodbu otvoreného kostola do skladu sakrálnych vecí, odkiaľ odcudzil 3 ks kadidelníc v celkovej hodnote 800 Eur, 1 ks obradnú lodičku v hodnote 100 Eur, 2 ks svietnikov v hodnote 200 Eur, čím Reholi menších bratov - Františkánov so sídlom v Hlohovci spôsobil celkovú škodu vo výške 1 100 Eur,

2/ dňa 24.06.2009 v čase o 08.47 hod. v obci S. F. prišiel k vstupnej bránke riadne oploteného rodinného domu č. XXX, ktorého vlastníkom je I. B., prestrčil ruku cez drevenú latkovú výplň bránky, povytiahol od zeme poistku zabezpečujúcu bránku voči otvoreniu, otvoril vstupnú bránku, ktorá bola riadne uzamknutá a vnikol na dvor uvedeného domu odkiaľ odcudzil dámsky trekingsový bicykel zn. Dema, čierno oranžovej farby, nezisteného výrobného čísla v hodnote 300,-Eur, následne s uvedeným bicyklom odišiel do mesta Hlohovec, kde ho odpredal neznámej osobe za sumu 25 Eur, pričom M. I., vlastníkovi bicykla spôsobil škodu vo výške 300 Eur,

3/ dňa 25.06.2009 v čase asi o 09.30 hod. v D. na ulici N. vošiel cez otvorené dvere do rodičovského domu č. XX, kde v obývacej izbe rodinného domu využil neprítomnosť svojich rodičov a brata a bez použitia násilia zo stola odcudzil fotoaparát zn. Canon, typ EOS 400D s objektívom zn. Canon, typ EFs 18-55 KI a pamäťovou kartou Scandisk CF Ultra II2, následne toho istého dňa odcudzené veci predal v záložni a takto získané peniaze minul pre vlastnú potrebu, čím svojim konaním spôsobil D. H. škodu vo výške 620 Eur,

4/ dňa 12.11.2009 v čase okolo 19.00 hod. v R. na ulici R. S. č. XX preskočil oplotenie ordinácie MUDr. D. W. a prineseným plátkom od pítky na železo odpílil dva visiace zámky, následne zvesil ochrannú mrežu a kameňom rozbil sklenenú výplň na okne, kde dierou v okne prestrčil ruku a kľučkou si otvoril okno zvnútra a takto vnikol dnu do priestorov ordinácie, z ktorej odcudzil počítač s LCD monitorom a klávesnicou, v ktorom bol nainštalovaný ambulatný program Winamb v celkovej hodnote 670 Eur, následne prešiel do vedľajšej miestnosti zdravotnej sestry, odkiaľ z písacieho stola odcudzil obálku s finančnou hotovosťou vo výške 80 Eur a následne aj s takto odcudzenými vecami z miesta činu ušiel, čím poškodenej spoločnosti MUDr. Viera Lysová s. r. o. spôsobil krádežou škodu vo výške 750 Eur, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/17/2009 zo dňa 11.09.2009, právoplatným dňa 22.09.2009 uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm.f/ Trestného zákona a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/15/2009 zo dňa 29.09.2009, právoplatným dňa 29.09.2009 uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm.f/ Trestného zákona,

5/ dňa 24.11.2009 v čase asi o 13.00 hod. v R. na ulici G. XX po prekonaní uzamykacieho mechanizmu vstupných dverí vnikol do garsónky bytového domu na 1. poschodí, ktorú obýva Ing. I. C., odkiaľ odcudzil dámsky prsteň s kameňom zo žltého kovu v hodnote 137,70 Eur, manželské obrúčky zo žltého kovu v hodnote 345,80 Eur, privesky zo žltého kovu v hodnote 56,90 Eur, dámsku retiazku s priveskom zo žltého kovu v hodnote 132 Eur, rôznu bižutériu v počte 5 ks v hodnote 10 Eur, 1 ks hraciu skrinku v hodnote 4 Eur, kovové mince v hodnote 10 Eur, papierové peniaze, pričom bol v čase asi o 13.30 hod. Ing. I. C. vyrušený a následne z miest činu ušiel, čím Ing. I. C. spôsobil škodu vo výške 693,40 Eur, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/17/2009 zo dňa 11.09.2009, právoplatným dňa 22.09.2009 uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm.f/ Trestného zákona a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/15/2009 zo dňa 29.09.2009, právoplatným dňa 29.09.2009 uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm.f/ Trestného zákona,

6/ dňa 11.05.2010 v čase okolo 14.30 hod. v R. na ulici G. XX v priestoroch obchodného zariadenia N-Centrum prinesenými kliešťami precvikol lankový zámok, ktorým bol uzamknutý červený pánsky horský bicykel zn. Vertec, následne tento bicykel odcudzil a ešte v ten istý deň predal v meste Leopoldov neznámej osobe, čím spôsobil K. D. škodu vo výške 180 Eur, pričom obvinený G. H. bol rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ Hlohovec zo dňa 02.09.2009, právoplatným dňa 02.09.2009, postihnutý blokovou pokutou nezaplatenou na mieste na sumu 33 Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. v zn. neskorších predpisov, a zároveň bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/17/2009 zo dňa 11.09.2009, právoplatným dňa 22.09.2009 uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f/ Trestného zákona a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/15/2009 zo dňa 29.09.2009, právoplatným dňa 29.09.2009 uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm.f/ Trestného zákona,

7/ dňa 13.05.2010 v čase medzi 07.00 hod. až 07.30 hod. v R. na ulici T. z miestneho cintorína po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným C. B. spoločne odcudzili z viacerých hrobových miest 58 kusov voľne stojacich okrasných sošiek rôznych tvarov a veľkostí, čím väčšiemu presne nezistenému

počtu vlastníkov hrobových miest spôsobili škodu vo výške 312 Eur, pričom obvinený G. H. sa konania dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. OT/17/2009 zo dňa 11.09.2009, právoplatným dňa 22.09.2009, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm.f/ Trestného zákona a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/15/2009 zo dňa 29.09.2009, právoplatným dňa 29.09.2009 uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm.f/ Trestného zákona.

Za skutky v bode 1/ až 3/ rozsudku uložil obžalovanému podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1, § 41 odsek 2, § 36 písmeno l/, § 37 písmeno h/, písmeno m/, § 38 odsek 7 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon tohto trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. OT/17/2009 zo dňa 11.09.2009, právoplatný dňa 22.09.2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a tiež výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. OT/15/2009 zo dňa 29.09.2009, právoplatného dňa 29.09.2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Za skutky v bodoch 4/ až 7/ uložil obžalovanému podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 2, § 36 písmeno l/, § 37 písmeno h/, písmeno m/, § 38 odsek 7 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c/ Trestného poriadku zároveň uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavné.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti MUDr. Viera Lysová, s.r.o. so sídlom Hlohovec, Nám. Sv. Michala 30, IČO: 36692379, vo výške 750 Eur.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodených K. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. - D., G. XXX/XXX, D. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. - D., S. N. č. XXX/XX, odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť jednak výroku o vine napadnutého rozsudku ako aj správnosť výroku o treste.

Ohľadom skutku v bode 1/ poukázal na to, že tohto sa dopustil po predchádzajúcej hádke s manželkou, bol rozrušený, vo veľmi zlom psychickom stave a má za to, že bol nepričetný, pretože nevedel rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania. Namietal tiež správnosť rozsudku ohľadom bodu 4/, nakoľko nebola naplnená skutková podstata trestného činu podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona. Vykonaným dokazovaním nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by nasvedčoval na to, že sa tohto skutku dopustil tak ako mu je kladené za vinu. Má za to, že jeho konanie bolo potrebné posudzovať ako jednočinný súbeh trestných činov. Uložený trest nepovažuje za primeraný, tento nie je ani v súlade s Nálezom

Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012. Domáhal sa zrejme, aby mu za celú jeho trestnú činnosť bol uložený len jeden trest.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že písomné vyhotovenie rozsudku súdu I. stupňa nie je v súlade s ustanovením § 168 Trestného poriadku, v konaní, ktoré rozsudku predchádzalo súd I. stupňa nevykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a vec nesprávne právne posúdil.

Predovšetkým je potrebné vytknúť súdu I. stupňa, že mechanicky prevzal z obžaloby právnu kvalifikáciu konania obžalovaného za skutky uvedené v bodoch 1/ až 7/ napadnutého rozsudku ako samostatných trestných činov, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 122 odsek 9 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný opakovane, ak páchatel' postupne spáchal viac rovnakých trestných činov opakovanými samostatnými činmi, medzi ktorými nie je žiadna objektívna alebo subjektívna súvislosť, pričom trestnosť každého z nich sa posudzuje samostatne.

Podľa § 122 odsek 10 Trestného zákona, za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 122 odsek 13 Trestného zákona, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok.

V zmysle vyššie uvedenej zákonnej úpravy pokračovanie v trestnej činnosti je taká trestná činnosť, keď jednotlivé čiastkové konania naplňajú rovnakú skutkovú podstatu trestného činu. V rámci danej skutkovej podstaty môže ísť aj o napĺňanie rovných alternatív toho istého trestného činu.

Objektívna súvislosť medzi jednotlivými čiastkovými útokmi toho istého páchatel'a je daná predovšetkým časovou súvislosťou v páchaní čiastkových útokov, rovnakým alebo podobným spôsobom páchania týchto čiastkových útokov a rovnakým predmetom útoku.

Subjektívna súvislosť spočíva v uskutočňovaní rovnakého jednotiaceho zámeru.

Pri pokračovacom trestnom čine sa všetky čiastkové útoky posudzujú ako jeden trestný čin, pričom, najmä pri majetkových trestných činoch, sa škody spôsobené jednotlivými čiastkovými útokmi spočítavajú.

Ustanovenie § 122 odsek 13 Trestného zákona vymedzuje okamih, kedy páchatel' začína páchať nový skutok a teda aj nový trestný čin a to aj v prípadoch pokračujúcich trestných činov.

Odvolací súd zistil, že súd I. stupňa sa pri právnej kvalifikácii konania obžalovaného neriadil vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami a v tomto smere nevykonával dokazovanie v potrebnom rozsahu. Nezaoberal sa tým, kedy, a za ktorý skutok bolo vznesené obžalovanému obvinenie, a vôbec neuvažoval o tom, či jednotlivé skutky obžalovaného uvedené pod bodmi 1/ až 7/ rozsudku, nie sú súčasťou pokračujúceho trestného činu. Za účelom správnej právnej kvalifikácii konania obžalovaného preto bude nevyhnutné vykonať dokazovanie oboznámením tej časti spisového materiálu, z ktorej bude zrejmé, za ktorý skutok a kedy bolo vznesené obžalovanému obvinenie podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku, a z hľadiska časovej súvislosti následne ustáliť, ktoré skutky boli samostatným trestným činom, a ktoré boli súčasťou pokračovacieho trestného činu.

Podľa § 168 odsek 1 Trestného poriadku, ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom uvedie stručne, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa správal, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok nespĺňa požiadavky vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Jeho odôvodnenie obsahuje len výpočet a obsah vykonaných dôkazov, avšak nie je z neho zrejmé, ako vykonané dôkazy vyhodnotil, ako sa vypořádaval s obranou obžalovaného a ani to, akými právnymi úvahami sa správal pri rozhodovaní o vine obžalovaného, o právnom posúdení jeho konania.

Okrem už vyššie vyčítanej nedôslednosti súdu I. stupňa pri posudzovaní konania obžalovaného v každom bode ako samostatného trestného činu, odvolací súd tiež zistil, že súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie a to z nasledovných dôvodov:

Za skutok uvedený pod bodom 4/ na výrokovej časti rozsudku, bolo obžalovanému vznesené obvinenie dňa 03.02.2010 (č.l. 11). V ten istý deň mu bolo vznesené obvinenie aj za skutok uvedený bode 5/ výrokovej časti rozsudku (č.l. 12). K týmto skutkom bol vypočutý prvý raz na polícii dňa 03.02.2010, kde ako obvinený, sa ku skutku uvedenému v bode 4/ výrokovej časti rozsudku priznal, avšak poprel skutok uvedený v bode 5/ rozsudku (č.l. 104-105). Následne bol k trestnej činnosti, ktorá mu bola kladená za vinu, vypočutý na polícii dňa 19.07.2010, po tom, ako na č.l. 109 spisu do zápisnice prehlásil, že súhlasí s tým, aby prokurátor začal konanie o dohode o vine a treste. Skutok pod bodom 5/ rozsudku obvinený doznal pri svojej výpovedi dňa 19.07.2010 č.l. 113 - 114. V ďalšom konaní ako aj v konaní pred súdom poprel spáchanie tohto skutku a vypovedal, že jeho výpoveď zo dňa 19.07.2010 bola účelová, podmienená snahou dosiahnuť v rámci konania o vine a treste nižší trest.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, akým spôsobom sa súd I. stupňa vyrovnal s obranou obžalovaného ohľadom skutku v bode 4/ rozsudku, a o ktoré dôkazy oprel v tomto bode svoje rozhodnutie o vine.

Súd I. stupňa nepostupoval pri vykonávaní dokazovania v zmysle § 2 odsek 10 Trestného poriadku, z ktorého mu vyplýva povinnosť zistiť skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Zo zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci vyplývala súdu aj povinnosť obstarávať dôkazy z úradnej povinnosti, bez ohľadu na to, že takéto dôkazy strany nenavrhli. Priznanie sa obžalovaného v prípravnom konaní ho takejto povinnosti nezbavovalo.

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný bol pacientom MUDr. W. a dochádzal na jej ambulanciu. Z uvedeného možno vyvodiť, že zariadenie ambulancie a jej okolie poznal. V doznávajúcej výpovedi z prípravného konania obžalovaný popisoval, že preskočil plot, rozbil okno do ordinácie, zobral odtiaľ počítač s monitorom... Napriek tejto výpovedi obžalovaného, a napriek tomu, že iný dôkaz v tejto veci proti obžalovanému neexistuje, doposiaľ vykonaným dokazovaním nebola preverená výpoveď

obžalovaného zo dňa 19.07.2010 na č.l. 113-114 najmä v tom smere, či sa vôbec obžalovaný mohol dopustiť skutku spôsobom opísaným v tejto výpovedi.

Z vykonaných dôkazov doposiaľ nevyplýva, aká bola veľkosť odcudzeného počítača a monitora. Na ktorom podlaží sa nachádza ambulancia MUDr. W. možno zistiť z pripojenej fotodokumentácie, rovnako aj v akej výške sa nachádza okno cez ktoré vnikol páchateľ. Z fotodokumentácie vyplýva, že areál je oplotený, v oplotení sa nachádza brána, ale doposiaľ sa nezisťovalo, či sa brána pravidelne zamyká, kým a v akom čase. Len po zistení týchto skutočností bude možné uvažovať o tom, či sa mohol skutok stať tak ako ho opísal obžalovaný, najmä, či mohol páchateľ sám vniknúť do ordinácie, sám odnášať počítač, prípadne monitor a súčasne preskakovať oplotenie. Ohľadom tohto skutku nebol náležite zistený skutkový stav, doposiaľ zabezpečené dôkazy nestačia na uznanie viny. Pokiaľ nebude možné vykonať dôkazy spochybňujúce obranu obžalovaného a nepredloží ich ani prokurátor (v obžalobe ich neuplatnil), bude potrebné ohľadom tohto skutku postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo.

Rovnako z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako sa súd I. stupňa vysporiadal s rozpormi vo výpovedi poškodenej Ing. I. C. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní a ako tieto rozpory vyhodnotil aj v kontexte s výpoveďou obžalovaného. Obžalovaný totiž od začiatku popiera, že by násilím vnikol v kritickom čase do bytu poškodenej. Od začiatku popisoval, že tieto vchodové dvere neboli zamknuté, čo zistil tak, že skúšal kľučku. Poškodenej vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 21.09.2009, teda bezprostredne po skutku na č.l. 162-163 vypovedala, že zámok jej dverí sa zasekával, nebol v poriadku, chcela ho vymeniť. Myslela si, že pred odchodom dvere uzamkla. Na druhej strane však potvrdila, že dvere vylámané neboli. V rozpore s touto výpoveďou, na hlavnom pojednávaní dňa 06.08.2012 na č.l. 580 vypovedala, že v kritickom čase, pred odchodom z bytu tento uzamkla, a že so zámkom nikdy v minulosti problémy nemala.

Z hľadiska vyhodnotenia obrany obžalovaného vo vzťahu k tomuto skutku, bude potrebné prihliadnúť aj na fotodokumentáciu vzťahujúcu sa k predmetnému skutku, kde na č.l. 283 sú zadokumentované vchodové dvere bytu poškodenej I. C.. Je zrejmé, že z vonkajšej strany týchto dverí je kľučka, čo korešponduje výpovedi obžalovaného o tom, akým spôsobom v kritickom čase vnikol do bytu.

Preukázanie spôsobu vniknutia do bytu je dôležitým kvalifikačným momentom.

Podľa § 122 odsek 4 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchateľ vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľst'ou.

Žiadny znak vlámania v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, doposiaľ vykonaným dokazovaním obžalovanému preukázaný nebol.

Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle § 122 odsek 4 Trestného zákona, ako aj podľa platnej judikatúry, sa za vlámanie nepovažuje vojdienie do uzavretého priestoru cez zatvorené dvere, ktoré však nie sú uzamknuté, len za pomoci stlačenia kľučky.

Taktiež z napadnutého rozsudku vyplýva, že súd I. stupňa mal preukázané spáchanie skutkov obžalovaného znaleckým posudkom KEÚ PZ v Bratislave, kde boli skúmané mechoschopické stopy na zámku bez kladného výsledku a hlavne zápisnicami z ohliadok z miesta činu, fotodokumentáciami či odbornými vyjadreniami na odcudzené predmety.

Táto časť odôvodnenia rozsudku je nepreskúmateľná, nakoľko obsah týchto dôkazov súd I. stupňa neuviedol, nekonkretizoval, čo z nich zistil a akým spôsobom preukazujú vinu obžalovaného. Navyiac, má odvolací súd za to, že akýkoľvek znalecký posudok bez kladného výsledku vo vzťahu k stíhanej trestnej činnosti je dôkazom bez obsahu, preto nemožno z neho vyvodiť vinu konkrétnej osoby.

Čo sa týka výroku o treste napadnutého rozsudku, tu sa odvolací súd stotožňuje s právnym názorom súdu I. stupňa v tom smere, že prichádzalo do úvahy uloženie dvoch trestov a to trestu súhrnného ako aj trestu samostatného. Existujú však pochybnosti o správnosti ustálenia pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, najmä vo vzťahu ku konaniu v bodoch 4/ až 7/ rozsudku.

Ak súd uznal obžalovaného za vinného aj za konanie, ktoré nepriznal, potom neprichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. I/ Trestného zákona.

Priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona nie je sporná, pretože obžalovaný spáchal viac trestných činov. V tomto smere zrejme nedôjde k zmene ani po dôslednom vyhodnotení jednotlivých skutkov v zmysle § 122 odsek 9, odsek 10 a odsek 13 Trestného zákona.

Nepreskúmateľný je rozsudok ohľadom priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona. Z dôvodov rozsudku nevyplýva, na ktoré predchádzajúce odsúdenia obžalovaného prihliadal súd ako na priťažujúcu okolnosť. Odvolací súd poukazuje na to, že ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona nemožno prihliadať na tie odsúdenia, ktoré sú znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 212 odsek 3 písm. b/ Trestného zákona, pretože by sa neprípustne jednalo o dvojnásobný postih.

Krajský súd dospel k záveru, že skutkové zistenia súdu I. stupňa sú nejasné a neúplné. Súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie, vznikli tak pochybnosti o správnosti jeho skutkových zistení a na objasnenie je potrebné vykonať ďalšie dôkazy. Napadnutým rozsudkom bolo porušené aj ustanovenia Trestného zákona. Z týchto dôvodov ako aj pre nepreskúmateľnosť rozsudku, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Povinnosťou súdu I. stupňa v ďalšom konaní bude vykonať dôkaz oboznámením uznesení, ktorými boli vznesené obvinenia obžalovanému za jednotlivé skutky, presne vymedziť, kedy mu boli tieto uznesenia oznámené, prípadne doručené, a tak rozhodnúť, ktoré skutky uvedené pod bodom 1/ až 7/ napadnutého rozsudku sú samostatné, ktoré pokračujúce a kde sa jedná o recidívu. Len tak bude možné správne posúdiť konanie obžalovaného a ustáliť počet trestných činov, o ktorých má byť v tomto konaní rozhodnuté. Vo vzťahu ku skutkom uvedeným v bodoch 4/ až 5/ obžaloby resp. rozsudku sa bude potrebné vypořadať s obranou obžalovaného, s rozpornými výpoveďami poškodenej I. C. a na základe vykonaných dôkazov, v súlade so zákonom, správne toto konanie obžalovaného aj právne posúdiť.

Vo vzťahu ku skutku v bode 4/ rozsudku bude potrebné zisťovať, výšku oplotenia areálu psychiatrickej ambulancie, okruh osôb, ktoré mali kľúč od brány od tohto areálu, ako aj to, kedy a v akom čase sa predmetná brána zatvárala, a kto bol za to zodpovedný a na základe vykonaných dôkazov vyhodnotiť, či možno bez akýchkoľvek pochybností ustáliť vinu obžalovaného z tohto skutku.

Všetky skutkové zistenia ako aj právne úvahy, ktorými sa súd spravoval, musia vyplývať z odôvodnenia jeho rozsudku, tak aby spĺňal požiadavky vyplývajúce z ustanovenia § 168 odsek 2 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.